

Pártélet

Harcos, türelmes agitációt a termelészövetkezetek erősítéséért

CSAK ABBAN az esetben lehet jobb és jobb a paraszti megélhetés, ha szaporább és termékenyebb a munka a mezőgazdaságban. A párt helyesen mutatta meg, hogy csak a többtermeléssel, — s ami ezzel egyet jelent: a termelészövetkezeti gazdálkodás kiszélesítésével tudjuk szilárdan megalapozni falun is az életszínvonal emelkedését. A párt tagjai azonban — mindenekelőtt a kommunista termelészövetkezeti tagok — nem bizonyították még be hatékony érvekkel és meggyőző szóval a dolgozó parasztságot, hogy a pártnak ezt a jövőbementető, kézzelfogható igazságát. Ez az egyik legfőbb oka annak, hogy elég sok szegedi egyéni dolgozó paraszti, — noha legtöbbször látja a tsz-tagok gazdagodását — nehezen fordít hűtőt a megszokott, de mindenképpen alacsonyabbrendű és szegényesebb magánföldművelésnek.

A dolgozó parasztságot ezéves vágya a nyugodt, biztonságos megélhetés. De a bítang urak mindig annyira a nyomor meggyőzőre taszították őket, hogy végül már a jövőt illetően is elvesztették a reményüket. Százegyházi évvel ezelőtt Petőfi Sándor látta, hogy a nép háttérben és „gyenge, mint az asszony”, a költők hívatásul szabta meg: vezessék a népet Kánaán felé. De akkor még nem volt a népek forradalmi marxista-leninista pártja, amely tudományos háttérrel megmutatná volna, merre vezet az út a felemelkedéshez. Ma azonban van ilyen forradalmi vezető pártja a magyar népeknek — ez a Magyar Dolgozók Pártja. És ennek a pártnak itt Szegeden is vannak erős hadosztályai, amelyek képesek a

dolgos paraszti tömegek türelmes meggyőzésére, az új, a nagyszerűbb paraszti élet megmutatására.

A párt minden épkézláb katonájától elvárja — legyen az bármilyen beosztásban —, hogy erőt, bátorságot öntsön a bizonytalankodók, a kétségek között vergődő kisparcellás parasztságra. Nyitva állnak a termelészövetkezetek kapui minden becsületes dolgozó parasztnak. Jól látják ezt azok, akik még kívül állnak ezeken a kapukon, akár Alsóvároson, Újszegeden vagy a határ bármelyik részén, mégis tévóváznak, töprengenek: belépjenek-e. Azért kell nekik segíteni, hogy megtegyék azt a nehéz, döntő lépést, amellyel véglegesen maguk mögött hagyják a létbizonytalanságot, és helyette a szocialista nagyüzemben kibontakoztathassák képességeiket a maguk hasznára, a haza boldogulására. A kommunista termelészövetkezeti parasztságot szólítjuk először: a Bozsó Ferencet, a Tari Vilmosnékat, a Tombác Istvánokat. Menjenek a tévóvá dolgozó parasztsághoz és saját megváltozott életükkel, elért gazdasági sikereikkel oszlassák el kételyeiket. Látogassák meg őket otthon a családban, este vacsorát, vagy vasárnap délután és beszélgessenek velük a közös munkáról, a tagok jövedelméről.

MOST VAN ITT a legalkalmasabb pillanat. A szegedi és szegedi járási termelészövetkezetek két fejjel is magasabbra nőttek egyeztető alatt az egyéni gazdaságoknál. Tagjaik között egyre szaporodnak az olyanok, mint Biczók István, az alsóvárosi Új Élet TSZ tagja, akinek már az elmúlt évi jövedelme is nagyobb volt, sok

hozzaértó középmezőnyénél. Biczókék búzából 18,5, kukoricából 49,8 mázsát, készpénzből 5059 forintot kaptak, úgyszólván csak a családfő munkája után, hogy a többi juttatást és a háztáji gazdaság jövedelmét ne is említjük. És ebből nincs bevétele, nincs kiadása Biczók Istvánnak. A termelészövetkezetben mégis évről évre bővül, növeli tudják a területét és a beruházást, mert ehhez megvan a jóltemű támogatott közös föld, a gépi művelés és a gépi betakarítás lehetősége, a szakmailag helyes irányítás. Nagymennyiségű áruháza van csak a termelészövetkezet adhat az államnak, a város dolgozóinak, mert a helyes trágyakezelésre, a műtrágyák és a növényvédőszer használatára is csak a nagyüzemben nyílik korlátlan lehetőség.

Ezeket magyarázzák meg mindenütt a kommunista tsz-tagok, ahol megfordulnak. Hallgassák meg türelmeseleg az ellenérveléseket is, ne fojtsák bele senkibe a szót. Vessék össze papíron a maguk és az egyéni gazdálkodók tiszta jövedelmét. Mutassák meg a kamrájukat, az egész háztájkát, a kétféleképpen egyenlőnek. Hívják meg a közgyűlésre azokat, akik kétségbe vonják, hogy a tagság a termelészövetkezet gazdája. Ismertessék mindenütt az alapszabályt, amely a mintaszerű szövetkezeti gazdálkodás egyik biztosítéka, ha annak pontjait betartják. A földes parasztságot nyugtassák meg a földjára várható jövedelméről. Elsősorban a kommunista tsz-tagok mutassanak példát a baráti és jószomszédi viszony fenntartásában az egyéni dolgozó parasztsággal. Ne legyenek soha ingerlékenyek azokkal szemben, akik a nyomás érve és a tények ellenére is tovább hangoztatják: „Mégis csak megélek én magamban”. Látni kell, hogy az ilyesféle húzódozás már egészen más, mint régebben, amikor a kulákok által félrevezetve csak a rosszra emlegettek mindig, ha a szövetkeztől volt szó. Ha valaki nem is ért velünk egyet, ezért továbbra is szívesen, elvtársi türelmeseleg beszéljünk vele és ne erőltessük. A párttagok eleget tesznek kötelességüknek, ha példásan dolgoznak a szövetkezetben és ugyanakkor megismertetik a kívülállókkal a párt célkitűzéseit, szövetkezeti politikáját. A gondolkodó nyitott szemmel jár és a jobbra vágyó dolgozó parasztságot ebből már le tudják vonni maguknak a tanulságot.

LEGYEN a termelészövetkezet mellett folytatott agitáció harcos, de egyuttal végtelenül türelmes. Azt kell a kis- és a középmezőnyben értelmébe bevélni, hogy jobban, kultúraltabban élni csak úgy lehet, ha a legtöbbet vesszük el a természetből. Többet fogyasztani csak annyival lehet, amennyivel többet termelünk, akár kenyérgabonáról, akár húsról és zsiradékról vagy egyéb mezőgazdasági termékekről van szó. Erre pedig csak a termelészövetkezetben van lehetőség korlátlanul. Ezt vallják az új termelészövetkezeti tagok is Szegeden. A Haladás TSZ-ben azt látták, hogy aratásban 40-50 ember helyett dolgozott a gép kifogástalanul. A Felszabadulás TSZ-ben azt tapasztalták, hogy új búrt vásárolnak, házat építenek a tagok. Ezek a tények győzték meg őket. Azért léptek be a szegedi termelészövetkezetbe, mert meggyőződtek arról: habár az utóbbi két évben nekik is sokat segített a párt és az állam, mégsem tudtak a tsz-nek nyomába sem lépni.

A tények sokasága, ezer és ezer példa tanúsítja, hogy a párt helyes és egyenes utat mutat a dolgozó parasztságnak. Legyenek rajta a kommunisták, hogy Szegeden is minél többen lépjenek erre az egyenes, biztos útra.

Ötszáz mázsa vashulladékol gyűjtöttek a fémgyűjtő hónap befejezése óta a szegedi üzemek

A szegedi üzemekben a fémgyűjtő hónap befejezése után tovább tart a vas- és színesfémhulladék gyűjtése. A vasgyűjtési versenyben annakidején a Szegedi Kenderfonógyár került ki győztesen, Most változatlanul a Kenderfonógyár áll az élen; a vas- és színesfémhulladékot rendszerezik és átadják a begyűjtő vállalatnak. Eddig már a harmadik negyedévre előirányzott húsz tonnából hat tonnát összegyűjtöttek.

A többi üzemekben is általában jó eredmények születtek. Szegeden már több mint 500 mázsa vashulladékot adtak át a MEF-nek az üzemek a fémgyűjtő hónap befejezése óta.

Országos üzemegészségügyi anket Szegeden

Szegeden pénteken országos üzemegészségügyi anket rendezett a városi tanács egészségügyi osztálya és az Orvos-egészségügyi dolgozók szakszervezetének szegedi egységétudományi szakcsoportja. A Bőrgyógyászati Klinika előadótértermében rendezett értekezleten mintegy 150 üzem-, rendelőintézetű főorvos, vállalatok munkavédelmi felelős vett részt Pécsről, Debrecenből, Kecskemétről és az ország más, nagyobb városából. Megtárgyalták az üzemegészségügyének további minőségi javításával kapcsolatos feladatokat, a táppénz helyes megítélésének fontosságát a dolgozó és a munka érdekében szempontjából egyaránt.

Az anketot dr. Kanyó Béla, szegedi egyetemi tanár nyitotta meg. Utána dr. Sztankay Szilárd egészségügyi minisztériumi osztályvezető tartott előadást „Az üzemegészségügy néhány kérdése” címmel.

A FRANCIAORSZAGI Mouchard és a svájci határ között kisiklott a hétvégi kirándulók, megtelejt Simplon-Orient express. 17 sebesülés történt — jelent a Reuter.

Vezetők segítsége a kulturmunkában

Hogyan támogatja az igazgató és a párttitkár a kultúracsoporthoz a Jutárugyárban?

A Jutárugyár kultúregyüttese a szegedi textilüzemek tavaszi kultúrversenyén minden várakozást felülmúlva szerepelt. Amint mondogatták: a jutagyáriak „feltörték”. Egy ilyen — viszonylag — kisebb üzem hogyan tudott ilyen szép eredményt elérni?

A jó eredmény egyik tényezője bizonyára az a lelkes igyekezet volt, amelyet a kultúr-csoport s minden egyes kulturmunkás részéről tapasztalhattunk a verseny idején. A másik tényező a támogatás és segítség volt, melyben a csoport több helyről részesült.

Vizsgáljuk meg a helyszínen, hogyan segítik a vezetőket a csoportot?

Kriszán elvtárs, a vállalat vezetője, kérdésünkre — milyen jelentőséget tulajdonít a kulturmunkának — a következőket mondta:

— Akármilyen rendezvényt csinálunk, színvonalasabbá tudjuk tenni azt a kultúr-csoport segítségével. Dolgozóink is szívesebben jelennek meg így. A jó dolgozókat a csoport közönsége felmunkáit elismeri, s ennek következtében otthonosabb, családiasabb az üzem légköre.

Másrészt fiataljainkat is így tudjuk jobban szocializálni, s számukra a szervezetesebb életet kialakítani. De általános rüveltségük gyarapítását is hasznosan szolgálja a fejlett kulturmunka.

Eppen ezért minden lehetőséget biztosítunk, hogy a kulturmunkások a próbákban résztvehessenek, hasonlóképpen a sportolókhoz. Ezért szerettünk be hangszereket is a — nemrég létesült — zenekarnak.

Előttünk az üzemi kollektív szerződés. A „KULTURA” címszó alatt az igazgató és az üzem, bőséges vállalása olvasható pontokba foglalva. Egyik ilyen pont a zenekar felállítása, aztán a zongora javíttatása.

Ezzel kapcsolatban érdemes elmondani a javítás — kollektív érdeklődést és támogatást jelző — történetét. A vállalat pénzbeli áldozata mellett ugyanis a dolgozók társadalmi munkája valóság-

gal vadonatújra varázsolta a zongorát. Egyik dolgozó — Anna Rózi — pedig, szintén társadalmi munkában terítőt készített rá, hogy a portól is óvják.

A beszélgetés folyamán még azt is megtudtuk Kriszán elvtársától, hogy tervbe vették egy öltözőhelyiség építését, s hogy a színjátékoknak szükséges színpadokat, díszleteket is az üzemben igyekeznek előállítani, s ebben ugyancsak nagy része van a dolgozók társadalmi önkéntes munkájának is.

Ezután Bárkányi elvtársnő, az üzem párttitkárát kérdeztük meg, hogy a pártservezet minben segíti a kulturmunkát. Ő a következőket mondotta:

— A pártservezet mindig azokban a problémákban segítséget nyújt, amelyekkel hozzá fordulnak. A legutóbb például magam is támogatást kaptam a zenekar felállításához, s ennek érdekében a hangszerek vásárlásának tervét. Ez a terv ugyanis eleinte elutasításra talált: a többi csoport nem fogadta szívesen, azzal az indokkal, hogy nem segíti a népitáncscsoportot, mivel nem népi-zenekar, továbbá, hogy az új kiadások miatt nekik kevesebb jut. Végül azonban a zenekar — s most már nem csak a terv — sikert aratott. Két ízben: először egy szakszervezeti gyűlésen itt az üzemben, azután meg Kiskundorozsmán.

A tények és a beszélgetések alapján beigazolódtott: a támogatás és a kollektív munka, valamint a lelkes igyekezet eredményes. De a tények és a beszélgetések alapján egy újabb tény adódik: éspedig az, hogy a segítség nagyon szép tettei mellett egyelőre az elvi irányítás még kevés. Cífoló tények még nem igen mutatkoztak. Most tehát ezeket várjuk, hiszen a márciusi párthatározat óta mind elevebben merült fel az ilyen irányú fokozottabb tevékenység igénye. S ez az üzem kultúréletében újabb lendítést jelentene.

N. F.

Lévelezőink írják

Az örömi fiataljainak versenye a VIT tiszteletére

A Szegedi Örömi karbantartó részlegének fiataljai nemrégiben elhatározták a DISZ-gyűlésen, hogy a Világifjúsági Találkozó tiszteletére párosversenybe lépnek egymással.

Meg is kezdődött a nemes vetélkedés és már az első napjaiban élre tört Patyi László hegesztő. Jómunkával kivívta a karbantartó műhely dolgozóinak elismerését. Érti mesterségét és nemcsak teljesítménye szép, hanem hónapok óta selejtemenesen dolgozik. Valentin István esztergályos Sztikai Páter lakatosal versenyez. Legutóbb Valentin Istváné volt az elsőség,

mert 6 134 százalékat ért el, Sztikai Péter pedig 116-ot.

A szakmunkások mellett vannak betanított ifjú segédmunkások is. Ők is részt vesznek a versenyben. Közöttük most Somogyi László mutatkozott legjobbnak. Teljesítménye 126 százalékos volt. A fiatalok munkáját jól segíti Selmezi Mihály művezető, aztán az idősebb szakmunkások, sztahanovisták.

A karbantartó DISZ-brigád versenye egybe olvad az egész üzem dolgozóinak évi vállalatának teljesítéséért folyó munkával — augusztus 20 méltó köszöntésével.

Misán György

„Jó vasutasok leszünk!”

Néhány hét óta itt dolgozom a MÁV Szegedi Állomásfőnökség kötelékében. Rövidesen vizsgázom, vonatkísérő leszek. Két társammal együtt már kint vagyunk gyakorlati munkán, másik három tanuló társunk még elméleti kiképzésben részesül. Remélem, szép eredménnyel végezzük el majd a tanfolyamot. A lehetőségünk megvan erre. Nyugodtan tanulhatunk, könyvet, fizetést biztosítanak

számunkra. Oktatóink is nagy szakértelemmel, türelmeseleg tanítanak és igen kedvesek hozzánk.

Az első próbaútra Barta István vonatkezelő elvtárs-hoz osztottak be. Ő is és a brigád minden tagja szívesen oktatott, magyaráztak az úton. A rólunk való gondoskodást, az elvtársi segítségnyújtást azzal háláljuk meg, hogy jó vasutasok leszünk!

Balogh Béla

Túlteljesítették az első félévre előirányzott társadalmi munka összegét az I. kerületben

Az I. kerületi tanács jelentése szerint az első félévben előirányzott 32.500 forint értékű társadalmi munka helyett 52.000 forint értékű társadalmi munkát végeztek az I. kerület dolgozói.

A túlteljesítés összege főleg a magasnyomású vízvezetékárkok ásásából és betöméséből adódott.

Különösen jó munkát végeztek az I. kerület dolgozói a Kézdí útca sarkán épült kifolyónál, ahol 53 százalékkal — 4000 forint — volt ke-

vesebb a tényleges ráfordítás a költségvetési tervbe felvett összegnél, még annak ellenére is, hogy a tervbe vett 140 méteres vezetékkel szemben 160 méteres vezetékét építették.

A társadalmi munkák szervezésében és végzésében különösen jó munkát végeztek: Frányó Antal, Szihelszki János, ifj. Héger Károlyné és Rezek Margit tanácsnokok. Az I. kerületi népfőnökség, részéről pedig Kovács Gyuláné nyújtott komoly segítséget.

ASSZONYOKNAK

Augusztusban rendezik meg a VI. Nemzetközi Ruhabemutató-versenyt

Iparunk egyre többen törődik azzal, hogy széppé, változatossá, színvonalassá tegye a női divatot. Az idei nyárra is sok, csinos, izlées és olcsó vászon, karton és pikéruha került forgalomba. Körülbelül 130, 150, 180 forintért kaphatók ezek a ruhák az áruházakban, modellruha üzletekben.

A fejlődést elősegíti, hogy már több éve nemzetközi ruhabemutatókat is tartanak a Szovjetunió és a népi demokráciák részvételével. A bemutatókat minden évben más-más országban tartják. Az ideit augusztusban rendezik; helyét később határozzák meg.

A bemutatók hozzájárulnak a választék bővítéséhez és a gyártmányok minőségének emeléséhez.

A ruhabemutató egyben verseny is. A nyertes modelleket díjazák. Azokat a ruházati cikkeket, amelyeket a versenyen díjat nyert modellek szerint gyártanak majd, külön jelzéssel látják el.

A nemzetközi ruhabemutató az idén kiállítás is rendeznek. Itt újfajta kötött és szövött anyagokat, a bemutatott ruhákkal összhangban álló cipőket, táskákat, kalapokat mutatnak be.

Gyermekeket

Sok gyerek nem szívesen eszi meg a tejbedarát, pedig tápláló és a gyerek fejlődéséhez szükséges étel. Segíthetünk ezen úgy, hogy kása helyett hideg darafelfújtat adunk. Elkészítése ugyanúgy történik, mint a tejbedaré, csak sokkal hígabbra főzzük. A tejet kicsit megsózzuk és felforraljuk. Amikor forr, lassan, állandó keverés mellett beleszórjuk a darát. Azért kell keverni, hogy meg-

ne csomósodjék. Forrni hagyjuk, míg a dara megfő. Kukorot csak akkor teszünk bele, hogy le ne égjen. Tálatat, hogy lapos csészéket készítsünk elő. Ezeket hideg vízzel kiöblítjük és a darát forróra beleöntjük. Ha egészen kihűlt, kiborítjuk. A felfújt kihűlvé megtartja az edény formáját. Díszíthetjük csokoládéval, kakaóval, kompóttal és gyümölcslevet is adhatunk hozzá.

Gépek a háztartásban

A fáradtságos és főleg sok időt igénylő házi munkát egyre inkább megkönnyítik a villamos háztartási gépek, amelyeket általában tökéletesítéseknek, a nehezen kezelhető, fejfájást okozó faszénrel fűtött vasaló már régen a múlté. Felváltotta a kényelmes villanyvasaló. Ennek egyetlen hibája az volt, hogy ha elfeledtük kikapcsolni az áramot, könnyen megégettük vele a ruhát.

Ezen a bajon segít most az újfajta, önműködő hőszabályzóval ellátott villanyvasaló. A hőkapcsoló a biztosítja, hogy a vasaló mindig csak annyira melegedjék föl, amennyire azt a vasalt anyag megkívánja. Így nem égetünk meg semmit és jelentős árammegtakarítást érünk el. A vasaló nyele alá szerelt kapcsoló forgató gombján jelzések találhatók: nylon, műselyem, selyem, gyapjú, pamut, vászon. Annyit kell csak tenünk, hogy a megfelelő helyre fordítsuk a gombot.

A vasalóhoz táblázatot is adnak, amelyről leolvasható, hogy az egyes anyagokat milyen hőfokkal és módszerrel a legelőszérűbb vasalni. Az új vasaló kapható a szegedi KERAVILL boltokban.

Olcsóbb lett a flokón

A nyári ruhának, pongyolának alkalmas flokón árát jelentősen lecsökkentették. Többféle színben és mintával kapható a szegedi üzletekben is. A 70 centiméter széles anyag 32 forint 40 fillérről 25 forint 90 fillérre, a 80 centiméter széles 48 forint 38.40, a 90 centiméter 53 forint 44 forint 80 fillérre lett.